

[Justitsministeren.]

syntes vel gennemtænkt eller vel forberedt. Den ærede Ordfører var jo meget streng. Jeg tog det nu ikke saa højtideligt, for jeg ved ikke, hvor meget den ærede Ordfører kræver, for at noget skal være vel forberedt. Dagsbodssystemet har været behandlet af to Kommissioner i den sidste Menneskealder og været behandlet i Masser af Dage og adskillige Udvalg her i Rigsdagen. Det er dog vist sjældent, at det ærede Medlems Taler er saa vel gennemtænkt eller saa vel forberedt som denne Sag.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det var første Gang, man søgte som Führer — saadan forstod jeg Meningen var — at faa Bemyndigelse til at gennemføre Straffelove ved kongelig Anordning, og gik meget stærkt imod det. Jeg er meget villig til at forhandle om det i et Udvalg; det tilsigter ikke at være Udtryk for nogen diktatorisk Tankegang hos Regeringen eller mig, men er kun Udtryk for den praktiske Betragtning, at hvis Rigsdagen er enig om, at Dagsbodssystemet i al Almindelighed, med de Ændringer og Begrænsninger, der er angivet her, er den heldigste Form for Bødesystemet i dansk Ret, bør det saa vidt muligt, hvor saglige Hensyn taler derfor, indføres ogsaa i den øvrige Del af Straffelovgivningen uden for den egentlige Straffelov. Andet tilsigter denne Bestemmelse ikke — maaske dog bortset fra Hensynet til at undgaa en hel lang Række Revisioner af i og for sig mindre betydningsfulde Love, hvor man paa Forhaand kan sige sig selv, at vi er enige om, hvad Resultatet skal være. Det er jeg meget villig til at diskutere i Udvalget, og det har altsaa ikke den kriminelle Baggrund, som de ærede Oppositionsførere formodentlig skal mene.

Det andet Afsnit kan siges at vedrøre Straffelovens Kapitel 12, 14 og 15, med andre Ord Spørgsmaalene om Forbrydelser mod Statens Sikkerhed, den offentlige Myndighed, Orden og Fred. Ogsaa her var der jo forskellige Indvendinger baade fra den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for de Konservative. Det glædede mig, at den førstnævnte ærede Ordfører tiltraadte de forskellige Forandringer, der er sket med Hensyn til Kapitellet om Spioneri, Kapitel 12; jeg tror ogsaa, det er nødvendigt, at man foretager disse Ændringer. Derimod har der jo hos de tre sidste Ordførere været nogen Betænkelighed af forskellig Art vedrørende §§ 129 og 129 a. Det er meget forstaaeligt, for det er jo Bestemmelser, som i og for sig er vanskelige at formulere, naar man ikke

ønsker at ramme det, vi alle sammen er enige om ikke at ville ramme: Ytringsfrihed eller Pressefrihed, mere, end Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver.

Der er altsaa i § 129 først Tale om en Udvidelse af de gældende Regler, idet man vil kunne straffe den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om Forhandlinger af fortrolig Karakter inden for Kommissioner og Udvalg. Det var den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen), der sagde, at han var betænkelig ved disse Bestemmelser, og i hvert Fald maatte han være klar over, hvad de nærmere indeholdt, og han spurgte mig, saa vidt jeg forstod da, om jeg ved „fortrolig Karakter“ ikke mente, at det kun drejede sig om Tilfælde, hvor det udtrykkeligt var fastslaaet, at Forhandlingerne var af fortrolig Karakter. Jo, det mener jeg. Det skal indskrænkes til de Tilfælde, hvor Forhandlingerne er karakteriseret som værende af fortrolig Karakter, hvad enten det nu er sket ved Kommissoriet eller forud for den enkelte Forhandling, og endda bliver det jo ikke strafbart, medmindre Meddelelsen virkelig kan skade vedkommende Interesse. Der kan jo være mange Meddelelser, som det i og for sig er naturligt for Pressen at bringe, og som der ikke er nogen som helst Mening i at ville ramme, fordi de ikke skader nogen og navnlig ikke skader de Interesser, der skulde beskyttes. Der er jeg altsaa ganske enig med den ærede Ordfører for de Radikale, ligesom jeg er enig med ham om; at det i hvert Fald ikke har været min Mening, at den Praksis, som i Almindelighed følges over for sædvanlige Rigsdagsudvalg, skulde ændres som Følge af § 129. Det drejer sig her nærmest om Taktspørgsmaal og mindre om Forbrydelser. Naturligvis kan der foreligge saa grove Overtrædelser, at man maa sige, at de er i den Grad uheldige eller skadelige, at der kan være Tale om, at de bør rammes, men det forekommer jo kun ganske undtagelsesvis; der er i hvert Fald ikke noget i det hidtil foreliggende, der har opfordret mig til at foreslaa de Paragraffer for at indskrænke Pressefriheden. Men jeg har ganske vist ogsaa som ved mange af disse Bestemmelser — og heri giver jeg den ærede Ordfører for de Radikale Ret — kastet Blikket noget ud i Fremtiden. Jeg har set paa den Udvikling, der er ved at foregaa her, og som i højere Grad har paa-virket visse andre demokratiske Lande; thi det er en fuldkommen Misforstaaelse, selv om der kan være Interesse forbundet med at slaa den fast, at det er den øjeblikkelige Justitsminister i Danmark, der er be-